

Vennernes 25 års Jubilæumstur

Som tidligere skrevet i Sokken, var det i år 25. gang, at Vennerne skulle af sted på vandretur. I år gik turen til Norditalien, til den lille by Mühlen in Taufers. Vi var 38 deltagere, der tidligt en fredag morgen tog af sted i vores dejlige bus med Leif ved rattet.

At køre med Leif er rart og trygt, så selvom turen er lang, er det alligevel en fornøjelse. Busturen går med at læse, blunde lidt, snakke med de omkringsiddende, udveksle historier om tidligere ture, strikke, høre lydbøger, gætte kryds og tværs osv. Leif fortæller også ind i mellem om byer og steder på ruten, han har set og oplevet i sine mange år som chauffør. I de små pauser undervejs gav Leif, i anledning af jubilæet, gratis kaffe.

Vi overnatter, både ud og hjem, på det dejlige hotel Central i Hof.

I Mühlen blev vi indlogeret på hotel Egitzhof. Hotellets unge værtspar og deres personale gjorde hele ugen deres til, at vi fik en god ferie. Vi spiste hver morgen et endog meget solidt morgenmåltid, så vi havde kræfter til dagens strabadser, og hver aften serveredes der fire retter god italiensk mad og salatbord. Ingen tabte sig på denne tur, er jeg sikker på.

I år var der hele fem grupperinger, der var på hver deres ture. Vores bjergførere var igen John, Jacob og Anna Lise. Derudover havde Mogens W også gæster med på de ture, han planlagde, og den gamle bjergfører Henning Nielsen havde en gruppe, som han hurtigt døbte Dræbersneglene. Alle fandt et niveau som passede dem, og alle gav udtryk for stor tilfredshed med de forskellige ture, som Jens Buchart hjemmefra havde brugt mange timer på at planlægge.

Udover de meget smukke og strabadserende ture i en helt utrolig flot natur, er en væsentlig del af den årlige vennetur, det sociale fælleskab.

Vi blandes på kryds og tværs, sidder og spiser med forskellige venner hver dag. Der bliver snakket og grinet og alle turene gennemgås mange gange. Det vil overraske udenforstående, hvor mange ord der kan siges om de forskellige ture, og især om de enkelte deltageres måder at klare de mange udfordringer på.

Torsdag aften havde værten arrangeret bowlingturnering, som rigtig mange deltog i. Banerne holdt ikke helt international standard. De var lidt bulede og skæve, men det var jo lige for alle. Der var vild kamp om placeringerne, men Leif Sewohl blev den endelige vinder, med Alice og Agnete lige efter. Værten uddelte champagne og vin til vinderne.

Fredag var der afslutningsfest. Vi fik en flot femretters menu med vin til. Under middagen var der flere underholdende indslag. Først holdt formand Anni Nørregaard en jubilæumstale, hvori hun takkede de mange, der gennem årene har ydet en meget stor indsats.

Dernæst skulle der uddeles mange medaljer. Sonja Vang og Vibeke Miené har deltaget i samtlige 25 vandreture, så

de havde i særlig grad fortjent deres medaljer. Men også til fem og ti års jubilæerne var der medaljer. Alle medaljetagere fik ved overrækkelsen, kønne ord med på vejen, endda på vers, forfattet af Henning Nielsen. Henning er en mand med helt særlige evner. Henning, er den der startede turene, og han og Kirsten har været med på mange af dem. Henning kan, sine 88 år til trods stadig klare mange strabadser. Samtidig er han en person, der knytter mange og venlige kontakter. Henning genså flere af de mennesker, han havde mødt i hytterne for mange år siden.

Henning havde også overskud til at digte en sang, som hans hold "Dræbersneglene" på smukkeste vis fremførte på festaftenen, og endda som kanon.

Vores chauffør Leif viste sig også at have evner for underholdning. Leif gav den i bedste stand-up stil med et tema bygget op omkring HSOKA's Venner og Leifs nu afdøde kone Tove. Det var kærligt og meget morsomt.

Efter middagen var der dans i kælderens. Orkestret var en lokal trio. Der blev gået til den, og det var ikke til at se, at folk havde vandret de sidste seks dage.

Det har været en fantastisk tur, og det er vemodigt at tænke på, at det nok var den sidste. Der er desværre ikke nogen, der har meldt sig til at planlægge flere ture. Men det var helt sikkert en tur, som vi alle sammen vil mindes med glæde.

Sisse

11

Uddrag fra bjergførerens dagbog.

Efter 2 dages buskørsel oprandt dagen, hvor den første bjergtur skulle fyres af. Ved Speikboden bjergbane kaldte undertegnede bjergfører de dristige personer frem, som ville forsøge sig med den lange tur. Turen var i forhold til samme tur for 5 år siden afkortet noget, således at der også var brændstof til resten af ugen. Af sted i gåsegang op gennem de tunge skyer, som dækkede bjergkammene. Sikker på grund af at vi var førstedagsstønnere lettede skydækket, og solen tog magten. Resten af turen gik med at gentage "hold kæft hvor er her smukt".

Dag 2 var turens kongeatape. Den berømte/bergtede tur i Sellamassivet i Dolomitterne. Hvem turde binde an med den lange tur. Ud over den hårde kerne af langtursgarvere var der yderligere 2 seje damer -Annie og Vibse - der havde sat sig som mål, i anledning af 25 års jubilæet, at gennemføre denne tur. Vejret startede smukt, men efterhånden som vi kravlede op i højderne blev det mere og mere tåget. Som vi på forhånd var klar over, var det ikke en vandretur men en klatretur. Det meste af den 900 m lange opstigning foregik med armgang i stålwire. Smukt at se alle vores piger hænge og daske i alle mulige positioner. Til sidst blev det så tåget, at vi måtte råbe til hinanden for ikke at blive væk. Sigbarheden var lig nul. Stor var glæden, efter 5 timers knokleri uden udsigt, da en mørk skygge pludselig dukkede op foran os. Hytten hvor forplejningen ventede. En fantastisk oplevelse. Resten af turen blev heldigvis mere tågefri, og vi nåede ned til aftalt tid. Fra bjergførerens side skal der lyde stor ros til de 5 piger som var med -Annelise, Alice, Inge, Annie og Vibse. De er virkelig hårdføre. De øvrige "hængerøve" behøver ingen omtale.

Jeg vil ikke udbrede mig mere om de lange ture, men slutte af med at sige tak til dem som deltog for god ro og orden. Og tak til at ingen kom til skade.

Bjergfører John Miéne

Alpetur til Mühlen in Taufers i Sydtyrol.

Jeg vil fortælle, at jeg har været utrolig glad for at deltage i vennernes alpetur, som på alle måder har været en fantastisk oplevelse for mig. Det er første gang, at jeg har vandret på organiserede ruter og i større grupper. Jeg har aldrig været i bjergene i Sydtyrol og aldrig været i Italien. Jeg har mest vandret i de norske fjelde, så det var hele turen værd.

Jeg har stor respekt for gruppen, som meget professionelt havde arrangeret turen. Havde lagt de meget forskelligartede ruter og dem, som var bjergførere på de forskellige ruter hele ugen igennem. Det gjorde, at vi andre trygt kunne begive os ud på de ruter, vi havde valgt.

Hjemmefra havde jeg måske tænkt, at det ville blive lidt svært at deltage i en gruppe, hvor de fleste havde været med på disse ture i mange år, ja nogle helt op til 25 år i træk, men den tanke blev hurtigt gjort til skamme. Det var en meget stor og positiv oplevelse at møde ALLE deltagere, som var så imødekommende, venlige og åbne, at jeg med det samme følte, at jeg ville få en rigtig god uge i alperne. Det fik jeg og vil sige tak for det hyggelige samvær.

Mange hilsner og på gensyn

Ulla Jensen

12